

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Delibaltov Gheorghî, inculpatul Corșunov Victor și avocatul său Botnarenco Dorin, inculpatul Brudari Ivan și avocatul său Botnarenco Dorin, avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Stancev Nicolai și de către partea vătămată, Mutaf Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 14 martie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Delibaltov Gheorghî Xxxxx, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx;

Corșunov Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx;

Brudari Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx;

și

Stancev Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 14.01.2016- 14.03.2017

2. instanța de apel: 05.04.2017 - 13.11.2017

3. instanța de recurs: 20.02.2018 - 17.04.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 14 martie 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Delibaltov Gheorghî Xxxxx în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Delibaltov Gheorghe, de 5 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Stancev Nicolai Xxxxx în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Stancev Nicolai, de 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Brudari Ivan Xxxxx în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Brudari Ivan, de 5 ani închisoare și amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Pedepsele stabilite lui Brudari Ivan, cu suspendare condiționată a pedepsei cu închisoare și amendă, urmând a fi executate de sine stătător.

Corșunov Victor Xxxxx în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Corșunov Victor, de 5 ani închisoare și amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Pedepsele stabilite lui Corșunov Victor, cu suspendare condiționată a pedepsei cu închisoare și amendă, urmând a fi executate de sine stătător.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Mutaf A., privind încasarea prejudiciului material și moral a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Delibaltov Gheorghe, Stancev Nicolai, Brudari Ivan, Corșunov Victor, în mod solidar, în beneficiul lui Mutaf Alexandr suma de 38.228 lei, cu titlu de prejudiciu material în urma săvârșirii infracțiunilor.

A fost încasat de la Delibaltov Gheorghii, Stancev Nicolai, Brudari Ivan, Corșunov Victor, a câte 10.000 lei, de la fiecare, în beneficiul lui Mutaf Alexandr, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 06 august 2014, în jurul orei 22.00 Delibaltov Gheorghii, împreună cu Corșunov Victor, Brudari Ivan și Stancev Nicolai, aflându-se pe teritoriul parcului central din s. Corten, r-nul Taraclia, din motive inventate, pentru a-și clarifica relațiile, s-au apropiat de Mutaf Dmitri, care se afla în parc la o distanță nu prea mare de ei. În continuare, din intenții huliganice și exprimând o lipsă vădită de respect față de societate, Delibaltov Gh., Brudari I. și Stancev N., în prezența lui Caradjov N., Caradjov D. și Vornicov N., care se aflau alături de Mutaf Alexandr, au început să se exprime în privința acestuia cu cuvinte necenzurate, cerând să se îndepărteze cu ei într-o parte. Ulterior, în continuarea intenției sale îndreptată spre încălcarea ordinii publice și cauzarea de leziuni persoanei, Delibaltov Gh., fără motiv i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în regiunea feței lui Murtaf Alexandr. După care, fără a reacționa la rugămințile lui Caradjov N., Caradjov D. și Vornicov N., de a se calma și înceta acțiunile sale, Stancev N. l-a împins pe Vornicov N., de la ce aceasta a căzut la pământ, iar Delibaltov Gh. continua aplicarea de lovituri pe diferite părți ale corpului părții vătămate, Mutaf A. Apoi, Delibaltov Gh., ținându-l cu mâna pe Mutaf A., aplicând forța, a presat degetul mâinii ultimului pe ochiul stâng. Implicându-se în ce se întâmpla, Caradjov N., i-a luat mâina lui Delibaltov Gh. într-o parte, iar Stancev N. i-a aplicat lui Mutaf A. o lovitură cu piciorul în genunchi. După care, Delibaltov Gh., intenționat l-a lovit cu degetul de la mână pe Mutaf A. în ochiul stâng, de la care aceasta a simțit o durere acută și l-a împins de la sine. În acest moment, Brudari I., i-a aplicat lui Mutaf A., o lovitură cu pumnul în regiunea feței, după care Stancev N., Delibaltov Gh. și Brudari I. au început să-i aplice lui Mutaf A. lovituri în regiunea feței și a capului. Văzând acestea, Caradjov N., Caradjov D. și Vornicov N., au intervenit, îndepărtând persoanele respective pentru o perioadă de la Mutaf A., după care Corșunov V. i-a aplicat ultimului o lovitură în față, de la care aceasta a căzut la pământ. Ridicându-se de la pământ după căzătură, Corșunov V. din nou i-a aplicat lui Mutaf A. o lovitură cu piciorul în partea stângă a feței, de la care acesta a căzut la pământ și Delibaltov Gh., Stancev N. și Brudari I., deja împreună au început să-i aplice lovituri lui Mutaf A., cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, feței și capului. În rezultatul acțiunilor acestor persoane lui Mutaf A., i-au fost cauzate leziuni corporale ce se califică în cumul, ca vătămare medie a integrității corporale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpaților, Delibaltov Gh., Stancev N., Brudari I. și Corșunov V., au fost calificate *de drept*, conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane, precum și în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – vătămarea intenționată medie

a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două sau mai multe persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepselor inculpaților, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care lui Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., a le stabili pedeapsă în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a câte 3 ani închisoare;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, a câte 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a le stabili lui Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., pedeapsă definitivă a câte 7 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a o menține.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată nu a luat în considerare la stabilire categoriei și a termenului pedepsei în privința inculpaților, gravitatea infracțiunilor săvârșite, cât și influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovaților;

- infracțiunea a fost comisă de un grup de persoane, la săvârșirea acțiunilor toți participanții au avut intenție unică de a cauza vătămări corporale părții vătămate;

- în privința unui participant, Delibaltov Gh., instanța de judecată i-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, care este una blândă, însă totuși instanța urma să aplice aceiași pedeapsă și în privința inculpaților, Brudari I. și Corșunov V., fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- stabilirea pedepsei lui Brudari I. și Corșunov V., cu aplicarea art. 90 Cod penal, vine în contradicție chiar și cu dispoziția acestei norme. La stabilirea pedepsei instanța de judecată s-a bazat doar pe faptul vârstei inculpaților, ca fiind tineri și că au săvârșit infracțiunea pentru prima dată, însă fără a ține cont că aceștia nu și-au recunoscut vina, nu s-au căit de cele comise, nu au recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

3.2 Partea vătămată, Mutaf Alexandru, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepselor inculpaților, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care a stabili pedeapsă lui:

- Delibaltov Gh., 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Stancev N., 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Brudari I., 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Corșunov V., 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A admite integral acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei. În rest, a menține sentința.

În motivarea apelului a invocat:

- inculpatul, Delibaltov Gh., ca inițiator a celor întâmplate și ca participant activ la maltratarea sa, urmează să-i fie aplicată pedeapsa cea mai aspră, comparativ cu ceilalți;

- aplicarea pedepsei inculpaților, Stancev N., Brudari I. și Corșunov V., cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei, vine în contradicție cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal. La stabilirea pedepsei instanța de judecată a luat în considerare doar vârsta tânără a inculpaților, cât și faptul comiterii infracțiunilor pentru prima dată;

- instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpaților lipsesc circumstanțe care agravează răspunderea acestora, prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. b), e), h), i) Cod penal;

- la aprecierea compensației prejudiciului moral, instanța de judecată urma să țină cont de caracterul intenționat și deosebita cruzime a infracțiunii, toate umilințele și suferințele cauzate părții vătămate, cât și leziunile corporale ce au dus la scăderea vederii, ceea ce conform raportul de expertiză medico-legală corespunde a 25% de pierdere a capacității de muncă. Aceste circumstanțe indică, că este imposibilă recuperarea vederii la partea vătămată. Modul de viață a părții vătămate s-a schimbat. În acest moment nu poate efectua lucrări gospodărești așa cum o făcea anterior, de a conduce automobil. A fost nevoit să refuze la visul său de a deveni mecanic, așa cum capacitatea de muncă cu un astfel de diagnostic este interzisă. Ochiul ce i-a fost lezat, deși a fost tratat, totuși restabilirea acestuia organ la situația anterioară este imposibilă. Până la moment urmează proceduri de restabilire a vederii.

3.3 Avocatul, Carafizi Nicolai, în numele inculpatului, Delibaltov Gh., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) și art. 152 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepselor neprivative de libertate.

În motivarea apelului a invocat:

- inculpatul, Delibaltov Gh., în ședința instanței de judecată și-a recunoscut vina, însă nu a fost de acord cu calificarea acțiunilor sale și cu acțiunea civilă a părții vătămate în sumă de 237.228 lei, cu titlu de prejudiciu material, moral și pentru asistența avocatului;

- instanța de judecată nu și-a motivat hotărârea în partea stabilirii pedepsei lui Delibaltov Gh., așa cum în privința celorlalți inculpați care nu și-au recunoscut vina, le-a fost stabilită o pedeapsă mai blândă. Instanța de judecată nu a luat în considerare, că anterior Delibaltov Gh. nu a fost judecat, iar pedeapsa cu închisoare este una prea aspră.

- instanța de judecată în hotărâre menționează, că inculpatul Delibaltov Gh., după săvârșirea infracțiunii pe acest dosar, a mai săvârșit o altă infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, însă la acest caz procurorul a emis ordonanța din 06 aprilie 2015 prin care a încetat urmărirea penală și s-a dispus eliberarea lui Delibaltov Gh., de la răspundere penală cu atragere la răspundere contravențională, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 1.000 lei, sumă ce a fost achitată;

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, Delibaltov Gh., a încălcat prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și nu a ținut cont, că acesta a fost crescut și educat fără tată, doar de mamă, anterior nu a fost judecat, la locul de

traie se caracterizează pozitiv, este necăsătorit, student. Mai mult, instanța nu a apreciat corect probele administrate la faza de urmărire penală și a aplicat o pedeapsă prea aspră.

3.4 Avocatul, Nedov Gheorghii, în numele inculpatului, Corșunov V., care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului a invocat:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată nu au fost administrate probe ce ar demonstra participarea lui Corșunov V. la săvârșirea infracțiunilor imputate;

- instanța de judecată a considerat suficiente declarațiile părții vătămate, precum că Corșunov V. i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea capului, însă ținând cont de dezvoltarea fizică a inculpatului și de activitățile sale sportive regulate, se poate de imaginat, ce s-ar fi întâmplat dacă inculpatul ar fi lovit partea vătămată. Susținerea părții vătămate, precum că și Corșunov V. a participat la bătaie, au o simplă explicație, așa cum a declarat mama părții vătămate, că dacă inculpatul a fost în acea companie, atunci și el a participat la bătaie. Din aceasta rezultă, cu cât mai mulți inculpați sunt, cu atât mai mare va fi acțiunea civilă, ceea ce și în final a rezultat;

- declarațiile celorlalți inculpați și martori vorbesc despre faptul, că Corșunov V., în timpul bătăii nu se afla la fața locului și acesta ulterior s-a apropiat de locul unde deja avuse loc bătaia, adică după finisarea acesteia. Până la acest caz relații tensionate între inculpat și partea vătămată nu au avut loc, de aceea nu este nici un motiv de a presupune, că inculpatul avea sentimente negative față de acesta.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către avocatul, Carafizi N., în numele inculpatului Delibaltov Gh. și avocatul, Nedov Gh., în numele inculpatului Corșunov V., fiind admise apelurile declarate de către procuror și partea vătămată, Mutaf A., cu casarea parțială a sentinței, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei inculpaților, Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., precum și în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Delibaltov Gheorghii Xxxxx a fost condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Delibaltov Gheorghii, de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Brudari Ivan Xxxxx a fost condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei;
- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Brudari Ivan, de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei, care potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executate de sine stătător.

Corșunov Victor Xxxxx a fost condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Corșunov Victor, de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei, care potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executate de sine stătător.

A fost încasat de la Delibaltov Gheorghe, Stancev Nicolai, Brudari Ivan, Corșunov Victor, în beneficiul lui Mutaf Alexandru, cu titlu de prejudiciu moral a câte 20.000 lei de la fiecare. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că prima instanță a cercetat cauza penală sub toate aspectele, a apreciat complet și obiectiv probele administrate, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, și întemeiat a concluzionat că este pe deplin dovedită vinovăția inculpaților, Delibaltov Gh., Stancev N., Brudari I. și Corșunov V. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal. Aceste circumstanțe au fost stabilite prin totalitatea de probe administrate la materialele cauzei penale, ce au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deși, inculpații vina în comiterea infracțiunilor imputate nu au recunoscut-o, totuși vinovăția acestora este dovedită și prin probele materiale administrate la dosar și anume: plângerea depusă de Mutaf E., în adresa organului de urmărire penală la 07.08.2014 (f.d. 5, v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.08.2014 (f.d. 6-8 v. 1); raport de constatare medico-legală nr. 536 din 08.08.2014 în privința lui Stancev N. (f.d. 10 v. 1); raport de constatare medico-legală nr. 535 din 08.08.2014 în privința lui Delibaltov Gh. (f.d. 12 v. 1); raport de constatare medico-legală nr. 372/D din 22.10.2014 în privința lui Mutaf A. (f.d. 83-84 v. 1); raport de expertiză medico-legală în comisie nr. 19 din 22.06.2015 în privința lui Mutaf A. (f.d. 43-48 v. 2); raport de expertiză medico-legală în comisie suplimentară nr. 296 din 24.08.2015 în privința lui Mutaf A. (f.d. 55-57 v. 2).

Instanța de apel a menționat, că deși în privința inculpaților Delibaltov Gh., Stancev N., Brudari I. și Corșunov V., a fost pronunțată o sentință de condamnare, iar aceștia nu recunosc vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, totuși nu toți inculpații au contestat acțiunile reținute de către prima instanță pentru care au fost

condamnați. Astfel, legalitatea sentinței în partea recunoașterii vinovăției în săvârșirea infracțiunilor imputate de acuzatorul de stat, a fost contestată doar de inculpatul, Corșunov V., care solicită achitarea.

Versiunea inculpatului, Delibaltov Gh., precum că faptele incriminate au fost săvârșite doar de dânsul, iar inculpații Brudari I, Stancev N. și Corșunov V., nu au fost implicați în comiterea faptelor imputate, de către instanța de apel a fost apreciată critic și fără suport probatoriu, respectiv nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu constituie temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul anexat la materialele dosarului demonstrează cu certitudine vina acestora în comiterea infracțiunilor imputate.

În acest sens, instanța de apel a considerat că, prima instanță întemeiat a concluzionat că vinovăția inculpaților, Delibaltov Gh., Stancev N., Brudari I. și Corșunov V., în săvârșirea infracțiunilor imputate se probează prin depozițiile părții vătămate, Mutaf Alexandr, declarațiile căruia sunt consecutive, concrete privitor la descrierea faptelor săvârșite de inculpați în privința ultimului și care coroborează cu ansamblul de probe enunțate, și descrise mai sus.

Totodată, instanța de apel a notat că, cauzarea leziunilor corporale părții vătămate de către inculpații sunt confirmate obiectiv prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 191 din 22 iunie 2015 și raportul de expertiză medico-legală în comisie suplimentară nr. 297 din 24 august 2015, potrivit căruia la partea vătămată, Mutaf A., s-a depistat comoție cerebrală urmată de encefalopatie posttraumatică și hipertensiune intra craniană; hematoame în țesuturile moi a regiunii temporale stânga și peri orbitală stânga, însoțite de edem facial pe stânga și a buzei superioare; contuzie ușoară a globului ocular cu ruptură foramenală a retinei ochiului stâng și dereglarea acomodării vizuale; artroză cu artrită posttraumatică a joncțiunii tempo-mandibulare pe stânga cu limitarea deschiderii gurii și masticarea hranei solide; deviere posttraumatică a septului nazal spre stânga, care a necesitat septoplastie și complicat cu rinită vazomotorie, leziuni care au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată (peste trei săptămâni), cu aplicarea tratamentului necesar pe această perioadă, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie (f.d. 43-48, 55-57, v. 2).

Mai mult, nu au fost stabilite careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate, Mutaf A., care sunt consecutive și analogice cu cele depuse atât, în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, care au fost menținute și în fața instanței de apel, de asemenea nu au fost stabilite careva temeiuri de a pune la îndoială concluziile experților.

Ipoteza inculpatului, Delibaltov Gh., precum că doar el singur este vinovat în faptele imputate, așa cum s-a bătut cu partea vătămată singur, instanța de apel le-a apreciat ca fiind declarativă și care vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate Mutaf Alexandr și martorii Caradjov D., Caradjov N. și Vornicov N.

Probele administrate de acuzatorul de stat și cercetate în ședința de judecată, în afara oricărui dubiu, demonstrează intenția unică, cât și participarea împreună a inculpaților la cauzarea de leziuni corporale părții vătămate, Mutaf A. De

asemenea, instanța de apel a reținut că acțiunile infracționale le-au săvârșit într-un loc public, în parcul central din s. Corten, r-nul Taraclia, ce au dus la încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, iar potrivit rapoartelor de expertiză medico-legale în rezultatul aplicării violenței față de Mutaf A., acestuia i-au fost cauzate leziuni corporale ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată (peste trei săptămâni) și sunt calificate ca vătămări corporale medii.

Astfel, argumentele inculpatului, Brudari I., precum că i-a aplicat doar o palmă părții vătămate, Mutaf A., în rezultatul apărării sale, în opinia instanței de apel poartă un caracter declarativ și contradictoriu cu probele prezentate și cercetate în ședința de judecată.

Referitor la faptul că martorii, Caradjov D., Caradjov N. și Vornicov N., sunt prieteni ai părții vătămate, Mutaf A., instanța de apel a notat că nu constituie temei de a considera ca fiind neveridice declarațiile martorilor indicați, deoarece acestea sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate, cât și prin rapoartele de expertiză medico-legale efectuate în prezenta cauză penală, în concluziile cărora sunt descrise leziunile corporale depistate la partea vătămată, inclusiv localizarea și modalitatea de cauzare a acestor. Astfel, careva dubii privitor la veridicitatea declarațiilor martorilor nominalizați supra nu au apărut, ci dimpotrivă acestea sunt confirmate prin ansamblul de probe administrate la materialele cauzei.

Ca neîntemeiate au fost apreciate și argumentele invocate de avocatul, Nedov Gh., precum că pornind din dezvoltarea fizică și practicarea regulată a sportului, în cazul în care inculpatul, Corșunov V., ar fi aplicat lovituri părții vătămate, urmările ar fi fost mai grave, însă din declarațiile părții vătămate și a martorilor Caradjov D., Caradjov N. și Vornicov N., cât și din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar, indică contrariu, având în vedere loviturile aplicate de Corșunov V. și locul aplicării acestora indicat de Mutaf A., și martorii Caradjov D., Caradjov N. și Vornicov N. Pe rațiunile enunțate, invocările avocatului, Nedov Gh., privitor la lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția inculpatului, Corșunov V., în comiterea infracțiunilor imputate, sunt lipsite de suport probatoriu, iar acțiunile acestuia întrunind atât latura obiectivă, cât și subiectivă, a infracțiunilor imputate.

În altă ordine de idei, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în partea stabilirii categoriei și termenele pedepselor inculpaților, Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., instanța de apel a considerat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 75 Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că inculpații Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V. au comis infracțiuni, care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și respectiv, grave, la locul de trai aceștia se caracterizează satisfăcător, anterior nu au fost judecați, la momentul săvârșirii infracțiunii erau studenți.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea inculpaților, Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., a fost reținută săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai

puțin grave, în partea învinuirii în baza art. 287 alin. (2) Cod penal.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpaților, Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., nu au fost reținute.

Analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpaților, Delibaltov Gh., Brudari I. și Corșunov V., care la locul de trai sunt caracterizați satisfăcător, anterior nu au fost atrași la răspundere penală, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave și respectiv, mai puțin grave, de impactul acestora asupra societății și a părții vătămate, instanța de apel a considerat, că prima instanță corect a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpaților menționați este posibilă numai în condițiile aplicării în privința acestora a pedepsei sub formă de închisoare.

Pornind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de faptul că a fost inițiatorul acțiunilor huliganice, care s-au soldat cu cauzarea leziunilor corporale medii părții vătămate, de activismul manifestat la săvârșirea infracțiunilor, instanța de apel aplicând prevederile art. 75 Cod penal, a considerat că inculpatului, Delibaltov Gh., urmează a-i fi stabilită pedeapsă în baza art. 287 alin. (2) lit. e) Cod penal, de 2 ani închisoare, în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - de 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, potrivit art. 72 Cod penal.

Învederând caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de activismul manifestat la săvârșirea infracțiunilor și de urmăriri prejudiciabile ale acțiunilor huliganice, care s-au soldat cu cauzarea leziunilor corporale medii părții vătămate, instanța de apel aplicând prevederile art. 75 Cod penal, a considerat că în privința inculpaților, Brudari I. și Corșunov V., la fel, urmează a fi stabilite pedepse în baza art. 287 alin. (2) lit. e) Cod penal, amendă a câte 500 unități convenționale, echivalent a 10.000 lei, pentru fiecare, în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - de 5 ani închisoare, fiecăruia, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, pedepse definitive de 5 ani închisoare, fiecăruia, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, potrivit art. 72 Cod penal și amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei, fiecăruia, care potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, se execută de sine stătător.

În opinia, instanței de apel, pedepsele aplicate inculpatului Delibaltov Gh., sub formă de închisoare, iar inculpaților Brudari I. și Corșunov V. sub formă de închisoare, și amendă, sunt legale, echitabile și direct proporționale gravității faptelor comise, atitudinea acestora față de faptele săvârșite, cât și comportamentul lor în timpul și după săvârșirea infracțiunilor.

Argumentele avocatului, Carafizi N., precum că pedeapsa aplicată inculpatului, Delibaltov Gh., este prea aspră, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a menționat că, ținând cont de prevederile art. 7, 75, 62 alin. (2) Cod penal, de personalitatea inculpatului Stancev N., care a comis fapte

imputate fiind minor, de lipsa circumstanțelor agravante, prima instanță a stabilit acestuia o pedeapsă legală și echitabilă, iar argumentele părții vătămate privitor la blândețea pedepsei stabilite acestui inculpat sunt neîntemeiate.

La fel, au fost apreciate critic argumentele părții vătămate, precum că instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpaților lipsesc circumstanțe care agravează răspunderea acestora, prevăzute de art. 77 lit. b), e), h), i) Cod penal, deoarece la stabilirea pedepsei, instanța de judecată poate recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe ce au fost stabilite de organul de urmărire penală și au fost indicate în rechizitoriu, și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare, ceea ce lipsește în situația din prezenta speță.

În altă ipoteză, instanța de apel pornind din urmărirea prejudiciabile ale faptelor săvârșite de către inculpați față de partea vătămată, Mutaf A., a admis cauzarea ultimului a unor suferințe psihice și fizice puternice, stres, frustrare, și ținând cont de gradul de vinovăție a fiecărui inculpat, a considerat că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a încasa din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate compensația bănească în sumă a câte 10.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. Însă, în același timp, instanța de apel a considerat, că quantumul solicitat de partea vătămată în sumă de 200.000 lei este unul exagerat de mare, raportat la acțiunile inculpaților.

În vederea principiului compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele psihice și fizice cauzate, stare de stres și de frustrare provocate părții vătămate, Mutaf A., urmările infracțiunilor asupra sa, perioada de timp în care a urmat tratament, i-a fost afectată vederea, instanța de apel a considerat că, suma de 20.000 lei cu titlu de prejudiciu moral încasată de la fiecare inculpat în beneficiul părții vătămate, va constitui o atenuare a suferințelor fizice și psihice cauzate prin infracțiune.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Partea vătămată, Mutaf Alexandr, care solicită casarea acestora, în partea stabilirii suspendării condiționate pedepsei cu închisoare lui Stancev Nicolai, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită acestuia pedeapsă cu închisoare de 5 ani, cu executare, precum și încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului moral în sumă de 200.000 lei.

În motivarea recursului invocă:

- pedeapsa aplicată inculpatului, Stancev N., este prea blândă și vine în discordanță cu circumstanțele cauzei și pedepsele stabilite celorlalți inculpați;

- inculpatul, Stancev N., nu a recunoscut vina în cele săvârșite și nu a reparat prejudiciul cauzat, iar ceilalți coinculpați au fost condamnați la pedepse cu închisoare și executare reală;

- prima instanță a motivat aplicarea pedepsei neprivative de libertate în privința inculpatului, Stancev N., prin prezența circumstanțelor atenuante – vârsta fragedă și comiterea infracțiunii pentru prima dată, însă în apelul declarat au fost

specificate și prezența circumstanțelor agravante, cum ar fi: nerecunoașterea vinei, nerepararea prejudiciului, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, acțiuni violente asupra părții vătămate, care la acel moment era minor, cruzimea cu care a fost săvârșită infracțiunea, prin aplicarea loviturilor în regiunea capului, feței, corpului, ce urmau a fi luate în considerație de către instanța de apel;

- în cazul inculpatului, Stancev N., instanța de apel neîntemeiat la condamnat la pedeapsă cu suspendare, reținând prevederi care lipsesc în legislația procesual-penală, iar instanțele de judecată la stabilirea circumstanțelor agravante sau atenuante nu sunt legate de rechizitoriu și poziția procurorului referitor la prezența sau lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante;

- cuantumul prejudiciului moral este apreciat în sumă de 200.000 lei, ținând cont de faptul, că a vizitat zeci de medici, a trecut zeci de diagnosticări și proceduri de reabilitare a vederii, care nu poate fi restabilită până la starea anterioară incidentului, iar în urma cauzării a astfel de leziuni de către inculpați, a fost lipsit de visul său copilăresc de a deveni mecanic auto, respectiv capacitățile de muncă cu astfel de vedere sunt limitate.

6.2 Avocatul, Gîrneț Zinaida, în numele inculpatului Stancev Nicolai, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel eronat a conchis faptul, că Stancev N., nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, însă conform materialelor cauzei acesta beneficiind de dreptul său procesual nu a dat careva declarații, fapt ce nu poate fi echivalat cu nerecunoașterea vinei;

- instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea din contul lui Stancev N., a prejudiciului moral în sumă de 20.000 lei, deoarece acesta este exagerat de mare și nu poate fi stabilit în mod egal față de toți inculpații, fără a fi luat în considerație rolul acestora și provocarea vătămarilor corporale părții vătămate, față de fiecare inculpat aparte.

În drept, apărătorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.3 Inculpatul, Delibaltov Gh., care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. art. 84 alin. (1), 79 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 2 alin. (1) a Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a înceta procesul penal, cu eliberarea de la executarea pedepsei.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel prin hotărârea adoptată, i-a înrăutățit situația, cu toate că anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, a încercat să restituie prejudiciul material și moral încă de la etapa urmăririi penale, stabilindu-i în cele din urmă o pedeapsă mai aspră de 6 ani închisoare;

- instanța de apel nu a luat în considerare, că partea vătămată refuza de a primi sumele bănești de la inculpat și apărătorul său, în contul prejudiciului material și moral, care după adoptarea deciziei instanței de apel au fost depuși la contul de depozit al executorului judecătoresc în sumă de 9.557 lei - prejudiciu material și 20.000 lei - prejudiciu moral, la fel cum au făcut-o și ceilalți coinculpați;

- potrivit art. 2 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani;

- au intervenit între timp modificări în legislație și anume prevederile art. 70 alin. (3¹) și art. 79 Cod penal, astfel, la momentul săvârșirii infracțiunilor avea vârsta de 18 ani 1 lună 16 zile, respectiv avea dreptul de a fi aplicate în privința sa prevederi legale mai favorabile la stabilirea pedepsei definitive.

În drept, inculpatul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10), 13) Cod de procedură penală.

6.4 Inculpatul Corșunov V. și avocatul său, Botnarenco Dorin, care au solicitat casarea acestora, cu dispunerea încetării cauzei penale în temeiul art. art. 1, 2 al Legii nr. 210 privind amnistia sau casarea acestora în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Corșunov V., să fie condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilindu-i suspendare condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an și să-i fie menținută pedeapsa stabilită prin sentință, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei.

În motivarea recursului invocă:

- față de inculpatul, Corșunov V., sunt pasibile de aplicat prevederile art. 1, 2 al Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, deoarece infracțiunile de care a fost învinuit acesta sunt compatibile cu prevederile art. 10 al Legii menționate și infracțiunile imputate acestuia nu se regăsesc în prevederile lit. d) al articolului nominalizat;

- inculpatul, Corșunov V., la etapa recursului ordinar a depus cerere de aplicare a amnistiei, potrivit Recomandării CSJ nr. 97 din 09.02.2017, totodată acesta a manifestat căință în cele săvârșite, și-a cerut scuze de la partea vătămată, a dorit să achite prejudiciul stabilit, a efectuat toate acțiunile posibile în acest sens, însă partea vătămată refuză categoric să primească banii, cu toate acestea suma prejudiciului material și moral a fost transmisă prin intermediul oficiului poștal, suplimentar i-a fost transferată și suma de 8.636 lei, care invocă că este cu titlu de prejudiciu material adițional;

- a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, adică au fost operate modificări la Codul penal, fiind completat cu prevederile alin. (3¹) art. 70 și modificat art. 79, ceea ce permite aplicarea pedepselor mai blânde;

- instanța de apel a adoptat o soluție neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei lui Corșunov V., fără a ține cont de prevederile art. 8 și art. 10 Cod penal, precum și de prezența circumstanțelor atenuante – recunoașterea vinei, recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate, este la prima abatere infracțională, existența circumstanței excepționale – vârsta de 20 ani la data comiterii faptei;

- în situația în care inculpatul, Corșunov V., este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave și respectiv unei mai puțin grave, s-a căit sincer a recunoscut vina, a recuperat prejudiciul, a avut un comportament adecvat, atât la urmărirea penală, cât și la judecarea cauzei, neadmițând tergiversarea din partea sa, respectiv scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 13) Cod de procedură penală.

6.5 Inculpatul Brudari I. și avocatul său, Botnarenco Dorin, care au solicitat casarea acestora, cu dispunerea încetării cauzei penale în temeiul art. art. 1, 2 al Legii nr. 210 privind amnistia sau casarea acestora în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Brudari I., să fie condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilindu-i suspendare condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an și să-i fie menținută pedeapsa stabilită prin sentință, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei.

În motivarea recursului invocă argumente identice cu cele invocate de inculpatul, Corșunov V. și apărătorul acestuia, în recursul ordinar declarat și menționate supra.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 13) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe privind opinia asupra recursurilor declarate:

7.1 Procurorul solicitând respingerea acestora, deoarece sunt nefondate, iar la aplicarea pedepselor inculpaților pentru infracțiunile comise, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, just ajungându-se la concluzia că corectarea și reeducarea acestora este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

7.2 Partea vătămată, Mutaf A., solicitând respingerea recursurilor declarate de către inculpați și apărătorul acestora, ca fiind inadmisibile, lipsite de suport juridic și argumente de fapt. Actul amnistiei în privința inculpaților nu poate fi aplicat, deoarece prejudiciul cauzat părții vătămate nu a fost reparat, condiție obligatorie pentru eliberarea de răspundere penală în baza Legii nr. 210 privind amnistia, iar

pedepsele aplicate inculpaților Brudari I., Corșunov V., și Delibaltov Gh. sunt corecte și echitabile.

7.3 Inculpatul, Delibaltov Gh., solicitând respingerea recursului declarat de către partea vătămată, Mutaf A. Prejudiciul cauzat părții vătămate i-a fost transferat prin intermediul oficiului poștal, însă acesta a refuzat de a încasa sumele transferate, astfel este de neînțeles poziția luată, făcând abuz de poziția sa procesuală, iar starea materială nu-i permite de a achita ultimului sumele solicitate, așa precum dorește acesta.

8. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate de către avocatul Gîrneț Z. în numele inculpatului Stancev N., precum și partea vătămată, Mutaf A., urmează a fi respinse, iar recursurile declarate de către inculpații Delibaltov Gh., Corșunov V., Brudari I. și apărătorul, Botnarenco D., urmează a fi admise, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

8.1 Referitor la recursul declarat de avocatul Gîrneț Z. în numele inculpatului Stancev N.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului, autorul invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând anume că *hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, în partea ce ține de majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la inculpatul, Stancev N., în sumă de 20.000 lei.

Tot din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată, că autorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și nici pedeapsa stabilită inculpatului, Stancev N., invocând doar dezacordul cu majorarea cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat părții vătămate și stabilit de către instanța de apel, din care motiv va fi supusă analizei hotărârea judecătorească contestată sub aspectul laturii civile în partea stabilirii prejudiciului moral.

Așadar, în prezenta speță, rezultând din concluziile menționate în partea motivată a hotărârii instanței de apel, se reține că această instanță la capitolul stabilirii cuantumului prejudiciului moral a considerat, că suma de 10.000 lei stabilită și încasată de către prima instanță, de la fiecare inculpat, nu este o sumă proporțională prejudiciului cauzat părții vătămate, iar pentru a fi o satisfacție

echitabilă pentru partea vătămată suma de 20.000 lei, încasată de la fiecare inculpat va fi una proporțională suferințelor psihice cauzate prin acțiunile acestora.

În viziunea instanței de recurs, considerentele expuse supra sunt întemeiate, iar criticile recurentului nu constituie temeuri verosimile de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, în această parte.

Din materialele cauzei se atestă, că în cadrul acestei cauze penale partea vătămată, Mutaf A., a înaintat acțiune civilă, în temeiul art. 219 Cod de procedură penală, solicitând inclusiv și încasarea prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei, pentru faptul că a suportat suferințe psihice și fizice, în urma infracțiunilor săvârșite asupra lui, având nevoie de reabilitări îndelungate pentru ameliorarea stării sănătății și anume a vederii, care i-a fost afectată în rezultatul loviturilor primite de la inculpați.

Opozant celor invocate de către recurent, Colegiul penal notează, că în temeiul art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal nu se va îndepărta de concluziile instanței de apel, ținând cont de faptul că această instanță a evaluat just toate circumstanțele cauzei, reținând că părții vătămate i-au fost aplicate multiple lovituri în regiunea capului, feței, corpului de către toți inculpații, precum reiese din probele administrate la caz, în urma cărora lui Mutaf A., i-au fost cauzate leziuni corporale medii, fiind condiționate dereglări a sănătății de lungă durată, peste trei săptămâni. Astfel, partea vătămată fiind nevoită să consulte medici, să efectueze multiple diagnosticări, restabiliri a vederii, care i-a fost afectată. Totodată, învederând acel fapt, că din declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către inculpatul, Stancev N., acesta folosindu-se de dreptul său la tăcere, prin urmare astfel acesta nu s-a manifestat în felul dat cu căință pentru cele săvârșite, iar ceilalți inculpați, la fel, nu au recunoscut vina până la etapa recursului ordinar, ceea ce nu poate să nu afecteze inclusiv moral starea de spirit a părții vătămate, frustrând-o astfel și lăsând loc de deznădejde, și disperare în urma unei asemenea comportări din partea inculpaților.

Referitor la criticile apărătorului, precum că prejudiciul moral de 20.000 lei este unul destul de mare și nu poate fi stabilit în egală măsură față de toți inculpații, fără a se lua în considerare rolul acestora și provocarea vătămarilor corporale de fiecare inculpat în parte, Colegiul le apreciază ca nefondate, deoarece reieșind din

declarațiile părții vătămate, ce coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cadrul primei instanțe, Vorniciv N., Caradjov N., Caradjov D. și Mutaf E., inculpatul, Stancev N., în egală măsură a aplicat lovituri inclusiv în regiune feței lui Mutaf A., de rând cu inculpații Delibaltov Gh. și Brudari I., astfel acțiunile și modul în care a acționat, Stancev N., nu diferă semnificativ de acțiunile și modul în care au acționat ceilalți inculpați, respectiv instanța de apel nu avea temeuri de a evalua quantumul despăgubirilor morale în sensul micșorării, ce urmează a fi achitate părții vătămate de către acest inculpat.

Drept consecință, Colegiului penal lărgit, apreciază ca nefondate criticile autorului recursului referitoare la prezența temeiului de casare sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce poate fi incident în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Astfel, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Verificând legalitatea deciziei atacate în coraport cu împrejurările prezentei cauze, Colegiul reține, că chestiunea cu privire la majorarea quantumului prejudiciului moral ce urmează a fi încasat de la inculpați în beneficiul părții vătămate, a format obiect de discuție în instanța de apel și la acest capitol decizia a fost motivată în corespundere cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel încât hotărârea contestată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la adoptarea soluției de casare parțială a hotărârii primei instanțe în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată critica recurentului, sub aspectul temeiului de casare invocat în recursul declarat este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârea atacată la capitolul aprecierii quantumului prejudiciului moral, deoarece concluziile formulate în acest sens de către instanța de apel nu derogă de la prevederile legale.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs concluzionează, că recursul declarat de către apărătorului, Gîrneț Z., în numele inculpatului, Stancev N., este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8.2 Referitor la recursul declarat de către partea vătămată, Mutaf A.

În partea ce vizează recursul declarat de către partea vătămată, Mutaf A., instanța de recurs, la fel ca și în cazul recursului declarat de către apărătorul inculpatului, Stancev N., își întemeiază concluziile de respingere a prezentului recurs, în conformitate cu dispozițiile art. 435 alin. (1) Cod de procedură penală, specificate la analiza precedentul recurs ordinar.

Din recursul ordinar declarat de către partea vătămată, în prezenta speță, se constată că autorul acestuia, nu invocă un careva temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pe care își fondează criticile, însă din conținut se reține, că recurentul critică hotărârile judecătorești în partea stabilirii

pedepsei inculpatului, Stancev N., considerând că acestuia urma a-i fi aplicată pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. În asemenea situație, Colegiul penal lărgit întrevade semnalarea cazului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Totodată, recurentul își exprimă dezacordul și în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, fiind încasat de la fiecare inculpat, doar câte 20.000 lei, iar în opinia acestuia prejudiciul moral urmând a fi evaluat în sumă de 200.000 lei.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în viziunea Colegiului, în prezenta speță, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs semnalat de către partea vătămată și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului Stancev N. și nu au admis careva erori, aplicând în privința acestuia justificat suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei stabilite în privința inculpatului, Stancev N., aplicând art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea

pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care va fi cea mai eficientă pentru atingerea scopului legii. Pedepsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art. 152 alin. (2) Cod penal, în baza căruia inculpatul, Stancev N., a fost condamnat, prevede pedeapsă, cu închisoare de la 5 la 7 ani, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, iar sanțiunea art. 287 alin. (2) Cod penal, prevedea pedeapsă la momentul săvârșirii acestei, cu amendă în mărime de la 400 la 1.000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă*, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul Stancev N, a fost condamnat, ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că sunt stabilite pedepse cu închisoare pentru

infracțiuni săvârșite din intenție ce nu depășesc 5 ani, și nu sunt din cele ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut ca circumstanță atenuantă, în privința lui Stancev N., faptul săvârșirii infracțiunilor fiind minor și pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost constatate în cauza dată.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, Damian I., la evidența medicului narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost condamnat.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica satisfăcătoare a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, vârsta tânără a inculpatului.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea părții vătămate privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Stancev N.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal, statuează că pedeapsa individualizată de prima instanță și menținută de instanța de apel, în privința inculpatului, Stancev N., răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cât privește alegațiile părții vătămate, precum că instanța de apel a făcut concluzii nefondate în partea ce ține de neprezența circumstanțelor agravante la caz, precum ar fi nerecunoașterea vinei, nerecuperarea prejudiciului, săvârșirea

infracțiunii în stare de ebrietate, acțiunile violente, cruzimea cu care a fost săvârșită infracțiunea, Colegiul lărgit le apreciază ca nefondate. În susținerea raționamentelor sale, Colegiul menționează, că instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că circumstanțele prevăzute de lege, inclusiv care agravează răspunderea penală a făptuitorului constituie obiect al probațiunii și instanța de judecată este obligată să constate dacă partea acuzării a dovedit existența lor (art. 96 alin. (1) pct. 2); 394 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală). Circumstanțele agravante prevăzute de lege în art. 77 Cod penal au un caracter exhaustiv, respectiv la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare. Prin urmare, Colegiul apreciază ca justificate concluziile instanței de apel, în partea ce ține de argumentele referitoare la circumstanțele agravante. Cu toate că, stipulări exprese la acest capitol, nu sunt prevăzute în careva normă procesuală, însă acestea rezidă din mai multe prevederi ale Codului de procedură penală în ansamblu, inclusiv din cele menționate mai sus. Astfel, în cauza deferită judecării, organul de urmărire penală nu a invocat în rechizitoriu prezența circumstanțelor agravante menționate de recurent în privința inculpaților și nici nu a susținut astfel de circumstanțe în dezbaterile judiciare, respectiv instanțele de judecată din oficiu nu sunt în drept de a le constata. Mai mult ca atât, unele circumstanțe din cele invocate de partea vătămată, ca presupuse a fi agravante, nici nu se regăsesc exhaustiv în prevederile art. 77 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs apreciază ca fiind fără suport temeinic aserțiunile ce se referă la cuantumul prejudiciului moral evaluat de către instanța de apel, ce urmează a fi încasat de la inculpați. La acest capitol, Colegiul relevă, că evaluarea prejudiciului moral se efectuează ținând cont de prevederile art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, totodată aprecierea prejudiciului moral se face individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație împrejurările săvârșirii infracțiunilor, argumentelor ambelor părți în proces, excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate. De asemenea, la determinarea prejudiciului moral în echivalent bănesc, instanțele de judecată sunt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate. În această ordine de idei, Colegiul reține, că partea vătămată invocă faptul, precum că a fost lipsit de visul său de a deveni mecanic auto, în urma cauzării leziunilor la ochi de către inculpați, însă reieșind din concluziile menționate la pct. 2 al raportului de expertiză medico-legală nr. 38/D din 04.02.2015 (f.d. 241-242 v. 1) se atestă, ținând cont de indicii acuității vizuale la adresare a fiecărui ochi și indicii acuității vizuale după o perioadă, cât și lipsa semnelor traumei ochiului la examinarea primară, criteriu de incapacitate permanentă de muncă nu poate fi folosit. Mai mult decât atât, conform literaturii examinate, ruptura orificială a retinei are ca substrat patologie preexistentă –distrofia retinei cu

subțiere. În același context, Colegiul lărgit reține și faptul, că inculpații au o vârstă tânără și nu au venituri bine definite și stabile, astfel încât instanțele de fond să dispună de posibilitatea încasării unui quantum majorat al prejudiciului moral.

Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul consideră, că instanța de apel a evaluat și stabilit prejudiciu moral echitabil și neexagerat în suma de 20.000 lei de la fiecare inculpat, ce urmează a fi încasat în beneficiul părții vătămate și respectiv ținând cont de faptul, că acest prejudiciu este încasat de la 4 inculpați, astfel încât suma totală a prejudiciului moral este una nu mică, inclusiv și proporțională sumelor acordate de Curtea Europeană, învederând și acel fapt, că a fost încasat paralel și prejudiciul material în sumă de 38.228 lei, constituit din cheltuieli de diagnosticare și tratament, precum și cheltuieli judiciare.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept semnalate de către recurent și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate în partea contestată de către ultimul, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului, Stancev N., a fost individualizată potrivit legii, din care motiv recursul ordinar declarat de către partea vătămată, Mutaf A., este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8.3 Referitor la recursurile declarate de către inculpatul, Delibaltov Gh., inculpatul Corșunov V. și avocatul Botnarenco D., precum și inculpatul Brudari I. și avocatul Botnarenco D.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Așadar, reieșind din conținutul recursurilor declarate, inculpatul Delibaltov Gh. îl întemeiază prin prisma pct. 10), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului*, iar inculpații Corșunov V. și Brudari I., împreună cu apărătorul acestora Botnarenco D., invocă incidența cazurilor de casare prevăzute la pct. 6), 10), 11), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; aplicarea pedepsei este anulată de un act de amnistie; a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului*.

Din sumarul argumentelor invocate în recursurile declarate de către inculpații menționați mai sus și apărătorul acestora, instanța de recurs reține, că recurenții de fapt pledează pentru aplicarea în privința lor a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, precum și acel fapt că în Codul penal au fost operate modificări în art. 70 Cod penal, ce le creează o situație mai favorabilă la stabilirea pedepsei.

Verificând lucrările dosarului, în raport cu alegațiile invocate de recurenți referitoare la aplicarea în privința acestora a dispozițiilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate.

În dezvoltarea concluziei enunțate supra, instanța de recurs menționează, că la 29.07.2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Reieșind din dispoziția art. 1 alin. (1) al Legii enunțate mai sus, *prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.*

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde este indicat expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

În această ordine de idei, instanța de recurs remarcă dispoziția alin. (2) art. 1 al Legii nr. 210 privind amnistia, care stipulează expres că, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Din conținutul art. 57 Cod penal, rezultă că liberarea de răspundere penală, în legătura cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: *persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.*

Reieșind din textul legii, precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul din criteriile enumerate mai sus.

Judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedura simplificată reglementată de art. 364¹ sau art. 509 Cod de procedură penală, sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției se consideră contribuire activă la descoperirea infracțiunii.

Pe cale de consecință, se reiterează că aplicarea prevederilor din art. 2 al Legii nr. 210 poate avea loc doar în condițiile în care instanța de judecată constată întrunirea de către inculpat a criteriilor stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Totodată, instanța trebuie să țină seama de prevederile art. 10 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 210, care stipulează că amnistierea nu se aplică persoanei inculpate ce nu a reparat integral prejudiciul cauzat, prin infracțiunea pentru care este acuzată. Adică, căința activă trebuie manifestată în așa mod încât inculpatul să nu cadă sub incidența restricțiilor formulate de legislator în art. 10 lit. k) din Legea nr. 210 privind amnistia.

Revenind la cauza deferită judecării, Colegiul reține din lucrările dosarului, că inculpatul, Delibaltov Gh., atât în cadrul urmăririi penale, cât și la etapa judecării cauzei a recunoscut vina parțial, fapt ce se confirmă și prin apelul declarat de către apărătorul său, unde a solicitat recalificarea acțiunilor sale din cele imputate, în baza art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal, iar inculpații Corșunov V. și Brudari I., la etapa urmăririi penale, cât și cea de judecare a cauzei nu au recunoscut vina, inclusiv în instanța de apel, fapt confirmat prin declarațiile făcute în instanțele de judecată, cât și solicitarea din apelul declarat de către avocatul, Nedov Gh., în numele inculpatului, Corșunov V., unde se pledează pentru achitarea ultimului. Prin urmare, invocări despre recunoașterea vinei, se atestă abia la etapa recursului ordinar, reieșind din conținutul cererilor de recurs înaintate de inculpați.

Un alt aspect, ce în opinia Colegiului lărgit, atestă cauza neaplicării Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, în privința inculpaților recurenți, este și incidența restricțiilor prevăzute la lit. k) a art. 10 din legea dată și anume nu a fost reparat integral prejudiciul cauzat părții vătămate, așa cum prevede exhaustiv legislatorul. În speța dată, deși inculpații Delibaltov Gh., Corșunov V. și Brudari I., au făcut tentative de a achita suma prejudiciilor morale încasate de instanța de apel de la fiecare și a unor părți din prejudiciul material, însă acesta nu a fost achitat integral, deoarece s-a dispus încasarea solidară a pagubei materiale. Respectiv, pentru a fi incidentă cauza reparării integrale a prejudiciului de către inculpați, urma să fie prezentate probe, că prejudiciul material în sumă de 38.228 lei a fost achitat integral, fapt ce nu s-a confirmat în speță.

Prin urmare, în prezenta cauză inculpații nu au întrunit condițiile prevăzute de lege pentru a fi aplicat în privința acestora actul amnistiei, stipulat în Legea nr. 210 din 29.07.2016, din care motiv nu este incident nici temeiul de recurs invocat și prevăzut la pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De asemenea, în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea nici cazul de casare invocat de către inculpații Corșunov V., Brudari I. și apărătorul acestora, prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel. Sub acest aspect, instanța de recurs notează, că inculpatul Brudari I., precum și apărătorul său, nu au declarat careva apel, respectiv este alogică invocarea despre neexpunerea asupra apelului declarat, în cazul în care un careva apel nu a fost depus de către aceștia. În ceea ce se referă la inculpatul, Corșunov V., în numele acestuia a declarat apel apărătorul, doar în partea stabilirii vinovăției, argumente ce au constituit obiect de discuție în instanța de apel și care au fost dezbătute în hotărârea adoptată de această instanță de judecată. Astfel, Colegiul penal apreciază ca nefondate invocările prezenței cazului de casare menționat supra, în contextul în care la etapa recursului ordinar vinovăția inculpatului, Corșunov V., nici nu se contestă, fiind înaintate la această etapă critici, doar în partea stabilirii pedepsei.

Privitor la incidența temeiului de recurs prevăzut la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul statuează, că acesta și-a găsit confirmarea în prezenta speță în privința inculpaților, Delibaltov Gh., Corșunov V. și Brudari I.

Conform art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Așadar, potrivit Legii nr. 163 din 20.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (*Monitorul Oficial nr. 364-370/616 din 20.10.2017*), ce a intrat în vigoare la data de 20.12.2017, la art. 70 al Codului penal legiuitorul a operat modificări, completând această normă cu un nou alineat și anume (3¹) unde este stipulat că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Astfel, în cauza supusă judecării se constată că, la momentul comiterii infracțiunilor inculpatul, Delibaltov Gh., avea vârsta de 18 ani, inculpatul Brudari I., - 19 ani, iar inculpatul, Corșunov V., - 20 ani, respectiv în privința acestora sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, urmând a fi reduse maximele pedepselor cu închisoare prevăzute pentru infracțiunile imputate, cu o treime.

Pe cale de consecință, Colegiul notează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pentru care au fost condamnați inculpații, prevede pedeapsă cu închisoare, de la 5 la 7 ani. Ținând cont de dispoziția art. 70 alin. (3¹) Cod penal și reducând cu o treime din maximul pedepsei prevăzute de norma art. 152 alin. (2) Cod penal, inculpaților-recurenți urmează a le fi stabilită în baza acestui articol, fiecăruia, pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni.

În partea ce vizează pedepsele pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, având în vedere faptul că prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, nu influențează în careva mod în sensul ameliorării situației inculpaților și acestea nu au fost contestate de către partea acuzării, Colegiul penal, va menține concluziile instanței de apel la acest capitol, adică în privința lui Delibaltov Gh., pedeapsa de 2 ani închisoare, dat fiind faptul că a fost instigatorul conflictului soldat cu comiterea infracțiunilor imputate, iar în privința inculpaților, Corșunov V. și Brudari I., care au avut un rol mai secund, a le menține pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, pentru fiecare, ceea ce constituie câte 10.000 lei, așa cum prevedea sancțiunea normei date la momentul săvârșirii infracțiunii.

Dat fiind faptul, că inculpații au săvârșit un concurs de infracțiuni, urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i lui Delibaltov Gh. prin cumul parțial pedeapsă definitivă de 4 ani 9 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar inculpaților Corșunov V. și Brudari I., prin cumul total al pedepselor a le stabili fiecăruia pedeapsă definitivă, a câte 4 ani 8 luni închisoare și amendă în mărime a câte 500 unități convenționale, fiecăruia.

În privința inculpaților, Corșunov V. și Brudari I., se vor aplica prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, astfel încât pedepsele principale cumulate să fie executate de sine stătător.

În continuare, efectuând individualizarea modului de executare a pedepselor în privința inculpaților, ținând cont de circumstanțele stabilite în prezenta cauză, instanța de recurs consideră, că în privința inculpaților, Corșunov V. și Brudari I., pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendându-le condiționat pedeapsa cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, fiecăruia. Clementa acordată acestor inculpați în partea individualizării modului de executare a pedepsei se datorează faptului, că aceștia anterior nu au fost condamnați, nu se află la evidența medicului narcolog, potrivit actelor prezentate la materialele dosarului aceștia se caracterizează pozitiv, prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal, adică infracțiunea a fost comisă de către persoane care au împlinit vârsta de 18 ani, dar nu au depășit 21 ani la momentul săvârșirii infracțiunii. În cele din urmă, învederând circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, stipulat la art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, Colegiul consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpații, Corșunov V. și Brudari I., respectiv nu sunt careva interdicții în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestora, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

În ceea ce-l privește pe inculpatul, Delibaltov Gh., deși în privința acestuia sunt reținute, inclusiv circumstanțe din cele specificate mai sus în cazul inculpaților, Corșunov V. și Brudari I., totuși instanța de recurs relevă că acest inculpat a fost inițiatorul conflictului, ce s-a soldat cu săvârșirea infracțiunilor imputate, a avut un rol activ și a manifestat acțiuni violente vădite, respectiv prezintă un risc mai sporit pentru societate, din care motiv nu se pot face concluzii că corectarea acestuia este posibilă fără a fi izolat de societate, iar pedeapsa cu închisoare va fi un remediu, astfel încât să fie atins scopul legii penale și inculpatul să se convingă despre necesitatea respectării legii.

Generalizând cele expuse, Colegiul statuează, ca în prezenta cauză sunt incidente temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 10) și 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar argumentele expuse în acest sens de către inculpații Delibaltov Gh., Corșunov V., Brudari I. și apărătorul acestora, Botnarenco D., și-au găsit confirmarea la judecarea recursurilor declarate, fiind stabilite erorile de drept invocate, în partea ce se referă la intervenirea legii penale mai favorabile

inculpaților, ce a atras reindividualizarea pedepselor penale în privința acestora, inclusiv și a modului de executare.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră oportun de a interveni în hotărârea instanței de apel, fără a agrava situația condamnaților recurenți, rejudecând cauza în partea pedepselor stabilite inculpaților, Delibaltov Gh., Corșunov V. și Brudari I, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Stancev Nicolai și de către partea vătămată, Mutaf Alexandr.

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpatul Delibaltov Gheorghî, inculpatul Corșunov Victor și avocatul său Botnarenco Dorin, inculpatul Brudari Ivan și avocatul său Botnarenco Dorin, se casează decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2017 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-i pe **Delibaltov Gheorghî Xxxxx, Corșunov Victor Xxxxx, Brudari Ivan Xxxxx**, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre prin care lui:

Delibaltov Gheorghî Xxxxx, recunoscut vinovat în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, a-i stabili cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, pedeapsă cu închisoare pe termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni;

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a stabili lui Delibaltov Gheorghî Xxxxx pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani 9 (nouă) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Corșunov Victor Xxxxx recunoscut vinovat în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, a-i stabili cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, pedeapsă cu închisoare pe termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni;

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a-i stabili pedeapsă cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10.000 (zece mii) lei, la data săvârșirii infracțiunii.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a stabili lui Corșunov Victor Xxxxx pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10.000 (zece mii) lei, la data săvârșirii infracțiunii.

Potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele principale cumulate urmează a fi executate de sine stătător.

Brudari Ivan Xxxxx recunoscut vinovat în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, a-i stabili cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, pedeapsă cu închisoare pe termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni;

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a-i stabili pedeapsă cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10.000 (zece mii) lei, la data săvârșirii infracțiunii.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a stabili lui Brudari Ivan Xxxxx pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10.000 (zece mii) lei, la data săvârșirii infracțiunii.

Potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele principale cumulate urmează a fi executate de sine stătător.

În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicate lui Corșunov Victor și Brudari Ivan pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, pentru fiecare, dacă în perioada de probațiune fixată, nu vor săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat, obligându-i să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Corșunov Victor Xxxxx și Brudari Ivan Xxxxx, urmează a fi eliberați din instituția penitenciară în care se dețin, dacă nu execută pedeapsă în baza unei alte hotărâri judecătorești sau în privința acestora nu sunt aplicate măsuri preventive sub formă de arestare preventivă.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor judecătorești contestate, ce nu vin în contradicție cu prezenta decizie se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 30 mai 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion